

Memorandum 2021-1

Ontwikkelingen in recidive onder jeugdigen

J.M. Hill
N. Tollenaar
G.Weijters

Memorandum

De reeks Memorandum omvat de rapporten van onderzoek dat door en in opdracht van het WODC is verricht. Opname in de reeks betekent niet dat de inhoud van de rapporten het standpunt van de Minister van Justitie en Veiligheid weergeeft.

Inhoud

1 Inleiding — 6

- 1.1 Onderzoeksvragen — 7
- 1.2 Leeswijzer — 7

2 Methode — 8

- 2.1 Onderzoeksgroepen — 8
 - 2.1.1 Jeugdige daders — 8
 - 2.1.2 Ex-JJI-pupillen — 9
- 2.2 Recidive — 9

3 Resultaten — 11

- 3.1 Achtergrondkenmerken — 11
- 3.2 Recidive sinds 2007 onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen — 12
- 3.3 Recidive sinds 2007 onder subgroepen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen — 13
 - 3.3.1 Recidive naar geslacht — 13
 - 3.3.2 Recidive naar leeftijd bij de eerste strafzaak — 15
 - 3.3.3 Recidive naar strafrechtelijk verleden — 16
 - 3.3.4 Recidive naar type delict — 18
 - 3.3.5 Recidive naar afdoening en verblijfstitel — 19

4 Conclusie en discussie — 21

- 4.1 Belangrijkste resultaten — 21
 - 4.1.1 Stijging recidive onder jeugdigen lijkt niet door te zetten — 22
 - 4.1.2 Stijging recidive lijkt met name te spelen onder ernstigere groepen jeugdige daders — 22
- 4.2 Tot slot — 22

Bijlagen

- 1 Samenstelling begeleidingscommissie — 25
- 2 Aantallen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen naar achtergrondkenmerken — 26
- 3 Tabellen met tweejarige recidivecijfers jeugdige daders en ex-JJI-pupillen — 27

Samenvatting

In de recidivemetingen van het WODC werd na jaren van daling weer een stijging van de tweejarige recidive onder jeugdige daders en jongeren die vrijkwamen uit een JJI waargenomen. Deze constatering leidt tot de vraag hoe deze stijging te duiden is. Zijn er verklaringen te geven voor de stijging van de recidive? Om hier meer inzicht in te krijgen voert het WODC op aanvraag van het ministerie van Justitie en Veiligheid nader onderzoek uit naar deze stijging. Het onderzoek is opgedeeld in twee delen. In het voorliggende eerste deel van het onderzoek is nagegaan of de stijging in recidive onder jeugdigen die is waargenomen onder de cohorten 2011 tot en met 2015 zich voortzet onder het cohort 2016. Daarnaast is gekeken welke verschillen zijn waar te nemen in de recidivetrends tussen subgroepen binnen de groep jeugdige daders en ex-JJI-pupillen. Wat betreft subgroepen is gekeken naar een aantal statische kenmerken waarvan we weten dat ze samenhangen met recidive. Het gaat hierbij om de volgende demografische en strafrechtelijke kenmerken: geslacht, leeftijd bij de eerste strafzaak, strafrechtelijk verleden, type delict en voor jeugdige daders de afdoening en voor ex-JJI-pupillen de titel waaronder men in detentie verbleef.

Voor het huidige onderzoek is gebruikgemaakt van gegevens uit de OBDJ, een database waarin landelijke gegevens over alle afdoeningen en veroordelingen in Nederland voor onderzoeksdoeleinden verzameld worden. In de OBDJ is de justitiële geschiedenis opgevraagd van alle jeugdige daders die in de periode 2007 tot en met 2016 veroordeeld zijn voor enig delict en van alle jongeren die in deze periode zijn vrijgekomen uit een Nederlandse JJI. Onder jeugdige daders worden jongeren verstaan die zijn veroordeeld via het jeugdstrafrecht. Voor het berekenen van de recidive wordt aangesloten bij de door het WODC in kader van de recidivemonitor ontwikkelde standaardmethodiek

Belangrijkste resultaten

Stijging recidive onder jeugdigen lijkt niet door te zetten

Uit de resultaten van dit onderzoek blijkt dat de eerder waargenomen stijging van de algemene tweejarige recidive zich niet verder doorzet, maar daalt voor de ex-JJI-pupillen en stabiel blijft voor de jeugdige daders. De zeer ernstige tweejarige recidive stijgt ook niet verder maar blijft ongeveer gelijk aan het niveau van het 2015 cohort voor zowel de jeugdige daders als de ex-JJI-pupillen.

Stijging recidive lijkt met name te spelen onder ernstigere groepen

De in dit onderzoek onderscheiden subgroepen laten maar in beperkte mate ontwikkelingen in tweejarige recidive zien die afwijken van de ontwikkeling onder de totale groep jeugdige daders of ex-JJI-pupillen. Bij *first offenders* is een andere ontwikkeling waar te nemen dan bij jongeren met een delictverleden. Onder de *first offenders* is namelijk geen stijging te zien van de recidive gedurende de onderzochte periode. Verder valt op dat onder de jeugdige daders jongeren aan wie een beleidssepot is opgelegd of die een geldstraf hebben gekregen geen stijging van de recidive plaats vindt. Deze beide bevindingen geven een indicatie dat de stijging van de recidive niet zozeer plaats vond onder de minder ernstige dadergroepen maar juist onder de meer ernstige groepen daders.

Discussie

Het voorkomen van recidive is een belangrijk speerpunt van het Nederlandse justitiële beleid. Nu na jaren van daling van de recidive een stijging zich voor lijkt te doen onder jeugdige daders, komt daarom logischerwijs de vraag op hoe deze stijging te duiden is. Uit dit onderzoek leren we echter dat het de vraag is hoe duurzaam de waargenomen stijging is. De stijging is in eerste instantie alleen waargenomen onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen in een relatief korte periode. De stijging vond plaats onder daders veroordeeld of vrijgekomen in de periode 2012 tot en met 2015. In dit onderzoek hebben we gezien dat in het volgende cohort, jongeren veroordeeld of vrijgekomen in 2016, deze stijging zich niet verder doorzet. Voor ex-JJI-pupillen zien we zelfs een lager recidivepercentage dan onder het voorgaande cohort. De vraag blijft echter of we te maken hebben met een tijdelijke stijging van de recidive onder jeugdige daders of dat er sprake is van een meer structurele stijging van de recidive.

Wat we echter wel zien is dat de waargenomen stijging van de recidive niet gelijk is tussen verschillende groepen. In dit onderzoek vinden we indicaties dat de stijging van de recidive met name plaats vond onder meer ernstige groepen jeugdige daders; meer ernstig voor wat betreft delictverleden en de opgelegde straf. Dit roept de vraag in hoeverre de ontwikkeling van recidive gelijkelijk verdeeld is over verschillende groepen jongeren. In het huidige onderzoek is alleen nog gekeken naar meer statische demografische en strafrechtelijke kenmerken. Het is daarom interessant om te zien wat uit het geplande vervolgonderzoek zal blijken waarin nagegaan zal worden of ontwikkelingen in recidive zich gelijkelijk voordoen wanneer onderscheid wordt gemaakt naar sociale-economische kenmerken. Daarbij wordt zowel gekeken naar de sociaaleconomische status van het huishouden waar een jongere toe behoort, als de sociaaleconomische status van de buurt waarin jongeren wonen. Dit om na te gaan of de internationaal waargenomen bevinding dat de daling in criminaliteit onder jongeren niet gelijk is onder alle sociale groepen, de *unequal crime drop*, zich ook voordoet wat betreft recidive onder jongeren in Nederland.

1 Inleiding

Sinds 2007 is de omvang van de groep jeugdige daders, zowel jeugdige daders in het algemeen als jongeren die verblijven in een Justitiële Jeuginrichting (JJI), sterk afgenomen (Choenni, van den Braak & Platenburg, 2019; Van der Laan & Beerthuizen, 2018; Weijters, Verweij, Tollenaar & Hill, 2019). In dezelfde periode liet ook de recidive onder deze dadergroepen een dalende ontwikkeling zien. Sinds het cohort 2012¹ is echter een einde aan deze daling in de recidiveprevalentie gekomen en is de recidive onder jeugdigen juist weer aan het stijgen (Weijters et al., 2019). Om nader te onderzoeken hoe deze omslag naar een stijging te duiden is, is het WODC gevraagd onderzoek te doen naar mogelijke verklaringen voor deze ontwikkeling.

Het onderzoek naar mogelijke verklaringen voor de stijging van de recidive is opgeknipt in twee delen. In het eerste deel, waarover in voorliggend rapport wordt gerapporteerd, wordt dieper ingegaan op de ontwikkeling van de recidive onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen. Hiertoe gaan we ten eerste na of deze stijging zich voortzet onder de jongeren die in 2016 veroordeeld zijn of vrijkwamen uit een JJI. Daarnaast gaan we in dit onderzoek na of de ontwikkelingen in de recidive verschillen per subgroep binnen de jeugdige dadergroep en de groep ex-JJI-pupillen. Hiervoor splitsen we de recidivecijfers uit naar een aantal statische factoren waarvan we weten dat ze samenhangen met recidive. Het gaat daarbij om sekse, leeftijd van de eerste strafzaak, de aanwezigheid van eerdere strafzaken of niet, het type delict van de uitgangszaak. Voor jeugdige daders splitsen we daarnaast uit naar de opgelegde afdoening, en voor ex-JJI-pupillen naar de strafrechtelijke titel waaronder men vast zat.

In het tweede deel zal breder gekeken worden of de stijging onder verschillende groepen jongeren is waar te nemen en wat mogelijke verklaringen voor deze stijging zijn geweest. In het vervolgonderzoek zal bijvoorbeeld gekeken worden of er sprake is van veranderingen in risico- en beschermende kenmerken, zodanig dat de groepen jeugdige daders/JJI-pupillen de laatste jaren een ander karakter hebben gekregen. De inhoud van de verschuivingen zouden op verklaringen voor de waargenomen stijging in recidive kunnen duiden. Verder zal in het vervolgonderzoek nagegaan worden in hoeverre ontwikkelingen in recidive in Nederland verschillend zijn tussen verschillende sociaaleconomische groepen. Uit internationaal onderzoek blijkt dat in veel landen een sterke daling is geweest in jeugdcriminaliteit maar dat deze daling niet consequent te zien is bij alle groepen binnen de maatschappij. Onderzoek uit Zweden, Spanje en het Verenigd Koninkrijk heeft aangetoond dat de daling vooral plaats heeft gevonden onder jeugd uit welvarende gezinnen. Onder kansarme jeugd is (geregistreerde) criminaliteit juist gestegen (Bäckman et al., 2015; Fernández-Molina & Bartolomé Gutiérrez, 2020; Hunter & Tseloni, 2016). In het vervolg op voorliggend onderzoek zal nagegaan worden of in Nederland ontwikkelingen in recidive verschillen tussen jongeren uit meer of minder welvarende gezinnen of buurten. Hiertoe wordt dan gekeken naar de sociaal-economische status van het gezin en de buurt.

¹ Het gaat hierbij om jongeren die in 2012 veroordeeld zijn of vrijgekomen uit een JJI.

1.1 Onderzoeksvragen

In voorliggend onderzoek worden een drietal onderzoeksvragen beantwoord. Deze worden hieronder uitgeschreven en kort toegelicht.

- 1a *Hoe heeft de recidiveprevalentie onder jeugdige daders veroordeeld na 2015 zich ontwikkeld?*
- 1b *Hoe heeft de recidiveprevalentie onder ex-JJI-pupillen uitgestroomd na 2015 zich ontwikkeld?*

We kijken in dit onderzoek naar de ontwikkeling van de recidiveprevalentie, dat wil zeggen hoeveel jongeren vallen opnieuw terug in de criminaliteit. De prevalentie van recidive wordt bepaald met behulp van survivalanalyse, zodat rekening wordt gehouden met verschillen in duur dat jongeren in de gelegenheid waren om te recidiveren. Bij de duiding van de recidivetrends concentreren we ons op de algemene recidive. Voor de beschrijving van de trends kijken we ook naar de zeer ernstige recidive, dat wil zeggen recidive naar aanleiding van een delict waarvoor een gevangenisstraf van minimaal acht jaar kan worden opgelegd.²

- 2 *Onder welke groepen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen is de stijging van de recidive onder de cohorten van 2012 tot en met 2015 terug te vinden?*

In dit onderzoek zal de waargenomen recidivetrend gecorrigeerd worden voor veranderingen over de tijd in de samenstelling van de groepen wat betreft demografische en strafrechtelijke gegevens. Er wordt in recidiveonderzoek uitgevoerd door het WODC standaard gecorrigeerd voor geboorteland/herkomst, leeftijd bij inschrijving van de zaak, leeftijd bij de eerste strafzaak, type delict waarvoor men veroordeeld is, het aantal eerdere strafzaken en de strafzaakdichtheid. Van deze kenmerken is bekend dat ze samenhangen met recidive (Wartna, Tollenaar & Bogaerts, 2009). In dit onderzoek zal verder nagegaan worden of de recidive onder verschillende groepen verschillende ontwikkelingen laat zien. Hiermee wordt nagegaan of de eerder waargenomen stijging onder de verschillende te onderscheiden groepen wordt waargenomen. Hiermee kan meer inzicht gekregen worden waar de stijging van de recidive aan toe te schrijven zou kunnen worden.

1.2 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de onderzoeksmethoden beschreven die in dit onderzoek gebruikt zijn. In hoofdstuk 3 komen de resultaten aan de orde waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen een beschrijving van de achtergrondkenmerken, de beschrijving van de recidive van de hele groep en de beschrijving van de recidive uitgesplitst naar subgroepen. In hoofdstuk 4 worden de belangrijkste resultaten geresumeerd en bediscussieerd.

² Het gaat hierbij om straffen die volgens het Wetboek van Strafrecht aan volwassenen kunnen worden opgelegd.

2 Methode

Voor dit onderzoek is gebruikgemaakt van gegevens uit de Onderzoeks- en Beleidsdatabase Justitiële Documentatie (OBJD). De OBJD is een gepseudonimiseerde versie van het Justitiële Documentatiesysteem (JDS), het wettelijke registratiesysteem van de afdoeningen van strafzaken. Het JDS geeft voor alle (rechts)personen die met justitie in aanraking zijn gekomen een overzicht van de strafzaken waarin zij als verdachte centraal stonden. Van elke strafzaak is geregistreerd wanneer en bij welk parket de zaak werd aangemeld, om welke delicten het ging, en hoe en door welke instantie de zaak is afgedaan. Het gebruik van deze bron impliceert dat alleen de criminaliteit die onder de aandacht komt van het Openbaar Ministerie (OM) met het onderzoek in kaart wordt gebracht. Delicten en daders die niet worden opgespoord en niet aan het OM worden doorgegeven, blijven buiten beschouwing. Dit geldt eveneens voor de recidive: alleen recidivedelicten die zijn opgespoord en worden vervolgd door het OM worden in kaart gebracht. Details van de werkwijze van de Recidivemonitor zijn te vinden op de website van het WODC.³ Op de WODC-site is ook een brochure (Wartna, Blom & Tollenaar, 2011) te vinden waarin toegelicht wordt hoe de zaak- en delictgegevens uit de OBJD worden verwerkt om tot een beschrijving van de recidive van justitiabelen te komen. Beschreven wordt onder andere hoe wetsartikelen worden omgezet naar delicttypen, hoe de afdoeningsinformatie wordt ingedeeld en welke datumvelden worden gebruikt om de strafzaken in de juiste volgorde te krijgen.

2.1 Onderzoeksgroepen

2.1.1 Jeugdige daders

Jeugdige daders zijn daders die in de periode van 2007 tot en met 2016 door het OM zijn vervolgd naar aanleiding van een misdrijf, afgedaan met een transactie, een beleidssepot, een strafbeschikking of een straf of maatregel opgelegd door de rechter. Een cohort wordt gedefinieerd door alle personen te selecteren van wie een geldige strafzaak is afgedaan binnen een jaar. De uitgangzaak van de persoon binnen dat cohort is die zaak die als eerste binnen een bepaald jaar met een geldige afdoening wordt afgedaan. Een persoon kan dus maar éénmaal per cohort voorkomen. Jeugdige daders zijn als volgt geselecteerd, waarbij een eerdergenoemde conditie prevaleert boven de latere:

- als de indicatie kinderstrafrecht in de OBJD op 'ja' staat, betreft het een zaak van een jeugdige dader;
- daders veroordeeld door de kinderrechter worden ingedeeld bij jeugdige daders;
- als een sanctie is opgelegd die alleen aan jeugdigen kan worden opgelegd (bijvoorbeeld jeugddetentie), dan betreft het een zaak van jeugdige dader.
- als iemand op de pleegdatum van één van de feiten in een zaak minderjarig is, dan betreft het een jeugdige dader.

De hierboven genoemde definitie van regime zorgt er dus voor dat een minderjarige die wordt veroordeeld volgens het volwassenstrafrecht tot de volwassen dadergroep wordt gerekend en andersom dat meerderjarigen veroordeeld volgens het jeugdstrafrecht tot de jeugdige daders worden gerekend. Met de invoering van het

³ www.wodc.nl/onderzoek-in-uitvoering/statistiek-en-monitoring/recidivemonitor

adolescentenstrafrecht in 2014 is deze laatste groep toegenomen over de tijd (zie Beerthuizen & Van der Laan, 2018; p. 82).

2.1.2 Ex-JJI-pupillen

De onderzoeksgroep ex-JJI-pupillen bestaat uit personen die in de periode 2007 tot en met 2016 uit zijn gestroomd uit een JJI. Deze onderzoeksgroep is samengesteld op basis van data uit het jeugdvolgsysteem (JVS) van de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI). In dit registratiesysteem verzamelt de DJI informatie over de periode van insluiting van personen in een JJI. Van elke persoon die verbleef in detentie wordt de datum van in- en uitstroom geregistreerd. Ook het gedeelte van de detentie dat men doorbracht in een politiecel of in voorlopige hechtenis wordt bijgehouden. Daarnaast staat in dit systeem de parketnummers van de strafzaken op grond waarvan iemand in detentie verblijft.

Hieronder geven we een korte beschrijving van de bewerkingen die op de geleverde bestanden uit het JVS worden gedaan om de onderzoeksgroep ex-JJI-pupillen samen te stellen.

- Verblijven zonder uitstroombdatum worden verwijderd. In de meeste gevallen betekent dit dat een persoon nog in detentie zit en dus nog niet uitgestroomd is.
- Verblijven waarvan onbekend is wanneer de detentie is gestart, kunnen niet gekoppeld worden aan eventuele andere verblijven van dezelfde persoon. Deze verblijven worden daarom verwijderd.
- Tot 2008 konden jeugdigen op grond van een ondertoezichtstelling (ots) in een JJI-inrichting worden opgenomen. De jeugdigen die enkel op grond van een ots in de JJI verbleven zijn uit de onderzoeksgroep verwijderd.
- Verblijven in verschillende inrichtingen die qua datum direct op elkaar aansluiten worden samengenomen tot één verblijf.
- Verblijven worden samengevoegd indien deze zijn opgelegd naar aanleiding van dezelfde strafzaak of combinatie van strafzaken.
- Personen die meerdere keren vrijkomen in een uitstroomjaar worden maar één keer per uitstroomjaar meegenomen. Daarbij kiezen we de eerste detentieperiode waarvoor men in de onderzoeksgroep valt.
- Personen die na het verblijf in een JJI nog vier volledige jaren in een JJI, Penitentiaire Inrichting (PI) of een Forensisch Psychiatrisch Centrum (FPC) verbleven, worden uit de onderzoeksgroep verwijderd.

2.2 Recidive

Recidiveprevalentie is gedefinieerd als het percentage jeugdige daders of ex-JJI-pupillen dat één of meer nieuwe delicten heeft gepleegd die hebben geleid tot een nieuwe strafzaak. In dit onderzoek wordt naar recidive binnen een periode van twee jaar gekeken. Voor jeugdige daders wordt gerekend vanaf het moment van de inschrijving van de zaak die door het OM werd afgedaan of waarvoor men veroordeeld is. Voor ex-JJI-pupillen geldt de datum waarop ze vrijkomen uit detentie als startdatum voor de recidivemeting. Voor recidive onder de twee groepen maken we een onderscheid tussen twee types van recidive, namelijk algemene recidive en zeer ernstige recidive, zie tabel 1. Bij de uitsplitsingen naar subgroepen brengen we alleen algemene recidive in beeld. De reden hiervoor is dat zeer ernstige recidive maar zeer weinig voorkomt.

Er zijn daarom minder snel trends waar te nemen. Dit geldt helemaal bij de uitsplitsing naar subgroepen; hierbij heb je te maken met kleine aantallen waardoor

ontwikkelingen erg schokkerig kunnen optreden en daarom lastiger te interpreteren zijn.

Tabel 1 Recidivecriteria

criterium	Omschrijving
Algemene recidive	Nieuwe, geldige* zaken naar aanleiding van een misdrijf ongeacht de aard en de ernst van de gepleegde delicten;
Zeer ernstige recidive	Nieuwe, geldige* justitiecontacten naar aanleiding van een misdrijf met een wettelijke strafdreiging** van minstens 8 acht jaar

* Zaken die zijn afgedaan door het OM (exclusief technische sepots), zaken die zijn geëindigd in een schuldigverklaring door de rechter en zaken die nog niet onherroepelijk zijn afgedaan.

** De strafdreiging is de volgens de wet actuele geldende strafdreiging. Ook voor oudere strafzaken wordt de huidige strafdreiging gehanteerd.

Analyse

Voor het berekenen van recidive is gebruikgemaakt van *survival* analyse. Met deze analysetechniek kan de duur tot aan recidive in kaart worden gebracht waarmee er rekening gehouden wordt met veranderingen in de grootte van de onderzoeksgroep. Naast feitelijke recidivecijfers voor de groep jeugdige daders en ex-JJI-pupillen worden gecorrigeerde cijfers weergegeven. Deze correctie vindt plaats aan de hand van verschillende demografische en strafrechtelijke kenmerken.⁴ Er wordt gecorrigeerd om bij de trend in recidive rekening te houden met eventuele veranderingen in de onderzoeksgroep. Op deze manier wordt gekeken in welke mate de waargenomen recidivetrend is te verklaren door veranderingen in samenstelling van de onderzoeksgroepen. Voordat de correctie voor recidiveprevalentie wordt uitgerekend, worden missende waarden op de achtergrondkenmerken geïmputeerd. Voor jeugdige daders wordt hiertoe de *hot-deck* methode gebruikt; voor ex-JJI-pupillen wordt *regression switching* gebruikt (Brooks & Bailar, 1978; ~~V~~Van Buuren et al., 1999; Weijters et al., 2019).

⁴ Recidive prevalentie onder jeugdige daders wordt gecorrigeerd voor sekse, geboorteland, leeftijd inschrijfdatum zaak, leeftijd kwadraat, leeftijd eerste zaak, type delict, aantal andere strafzaken, aantal eerdere zeer ernstige strafzaken en strafzaakdichtheid. Recidive prevalentie onder de ex-JJI-pupillen wordt gecorrigeerd voor sekse, herkomst, leeftijd eerste zaak, type delict, aantal eerdere strafzaken, aantal JJI's verbleven tijdens verblijf en strafzaakdichtheid.

3 Resultaten

Voordat de recidive onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen en subgroepen binnen deze groepen getoond wordt, wordt eerst ingegaan op de achtergrondkenmerken van de twee groepen.

3.1 Achtergrondkenmerken

Tabel 2 geeft een overzicht van de achtergrondkenmerken van de jeugdige daders en van de ex-JJI-pupillen. Zowel bij jeugdige daders als bij ex-JJI-pupillen gaat het grotendeels om jongens. Ex-JJI-pupillen zijn gemiddeld wat jonger dan jeugdige daders bij hun eerste strafzaak en hebben vaker een delictverleden. Verder verschilt het type delict waarvoor jongeren gestraft zijn tussen de twee onderzoeksgroepen. Onder de groep jeugdige daders komen vermogen zonder geweld en vernieling en openbare orde delicten het meest voor. Onder ex-JJI-pupillen komt vermogen met geweld het meest voor. Meer dan de helft van de jeugdige daders heeft een werkstraf of leerstraf opgelegd gekregen en bij bijna een derde is de strafzaak afgedaan met een beleidssepot. Bijna driekwart van de ex-JJI-pupillen zat voorlopig gehecht toen ze vrijkwamen en slechts 5% kwam vrij na een PIJ-maatregel.

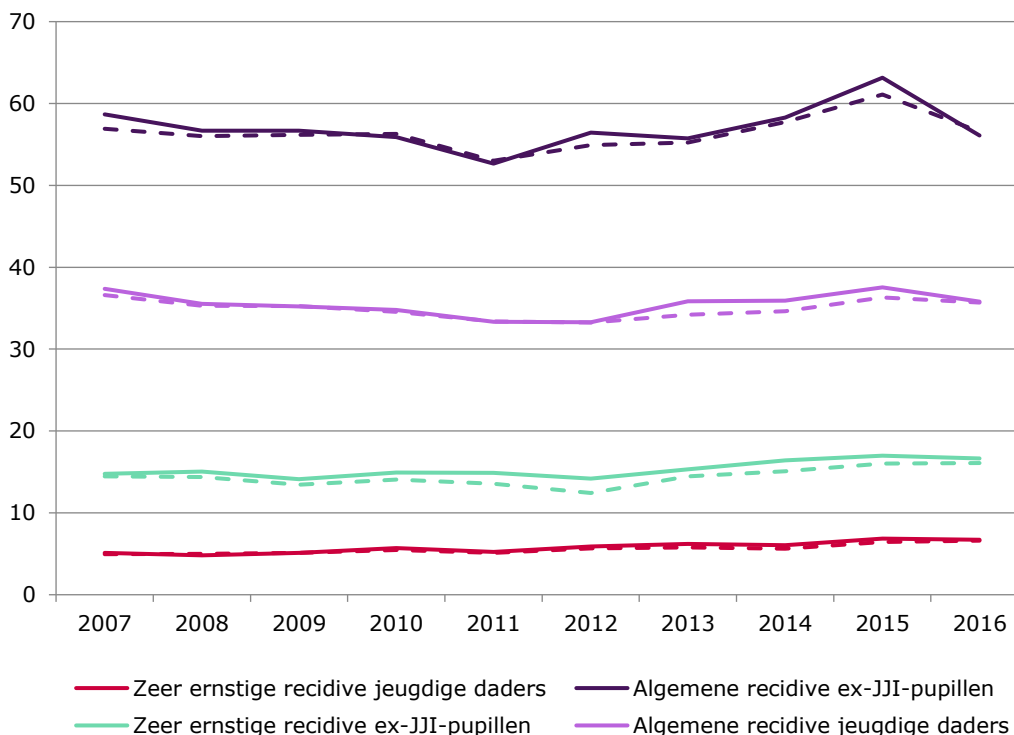
Tabel 2 Achtergrondkenmerken van jeugdige daders en ex-JJI-pupillen 2016 cohorten

	Jeugdige daders		Ex-JJI-pupillen	
	N	%	N	%
Totaal N	9.155		1.094	
Sekse				
Jongens	7.585	83	1.045	96
Meisjes	1.570	17	49	5
Leeftijd eerste strafzaken				
Gemiddelde leeftijd	14,98	SD (1,62)	14,66	SD (1,69)
12-13	1.440	16		
14-15 (ex-JJI: 15 en jonger)	3.544	39	667	61
16-17	3.523	39	319	29
18+	642	7	108	10
Eerdere zaken				
Gemiddeld aantal zaken	0,7	SD (1,4)	2,29	SD (2,74)
Geen	6.085	67	209	27
1 or meer	3.070	34	885	73
Type delict uitgangszaak				
Geweld (incl. zeden)	2.140	23,4	159	15
Vermogen met geweld	505	5,5	428	39
Vermogen zonder geweld	3.062	33,4	323	30
Vernieling, openbare orde en overige	3.372	36,8	155	14
Afdoening (jeugdige daders)				
Onvoorwaardelijke vrijheidsstraf	528	5,8		
Werk- en leerstraf	4.748	51,9		
Geldstraf en transactie	74	0,8		
Voorwaardelijke vrijheidsstraf	830	9,1		
Beleidssepot	2.574	28,1		
Titel (ex-JJI-pupillen)				
Voorlopige hechtenis			801	73
Jeugddetentie			230	21
PIJ maatregel			58	5

3.2 Recidive sinds 2007 onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen

In figuur 1 is te zien hoeveel procent van de jeugdige daders en ex-JJI-pupillen recidiveren binnen twee jaar met enig delict (algemene recidive) en met een delict waarvoor er een wettelijke strafdreiging van minstens acht jaar geldt (zeer ernstige recidive). De achterliggende cijfers staan weergegeven in tabel B3.1 in bijlage 3. Wat als eerste opvalt, is dat de eerder waargenomen stijging van de algemene recidive tot en met de cohorten uit 2015 zich niet verder doorzet, maar daalt voor de ex-JJI-pupillen en stabiel blijft voor de jeugdige daders. De zeer ernstige recidive onder jeugdige daders blijft redelijk stabiel in de onderzochte periode. De zeer ernstige recidive onder ex-JJI-pupillen is stabiel tot het cohort 2011 waarna deze stijgt tot het cohort 2015. Voor het cohort 2016 onder de ex-JJI-pupillen ligt de zeer ernstige recidive ongeveer gelijk aan het niveau van het 2015 cohort.

Figuur 1 Tweejarige algemene en zeer ernstige recidive onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen*

* Stippellijnen geven de gecorrigeerde recidive weer.

3.3 Recidive sinds 2007 onder subgroepen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen⁵

3.3.1 Recidive naar geslacht

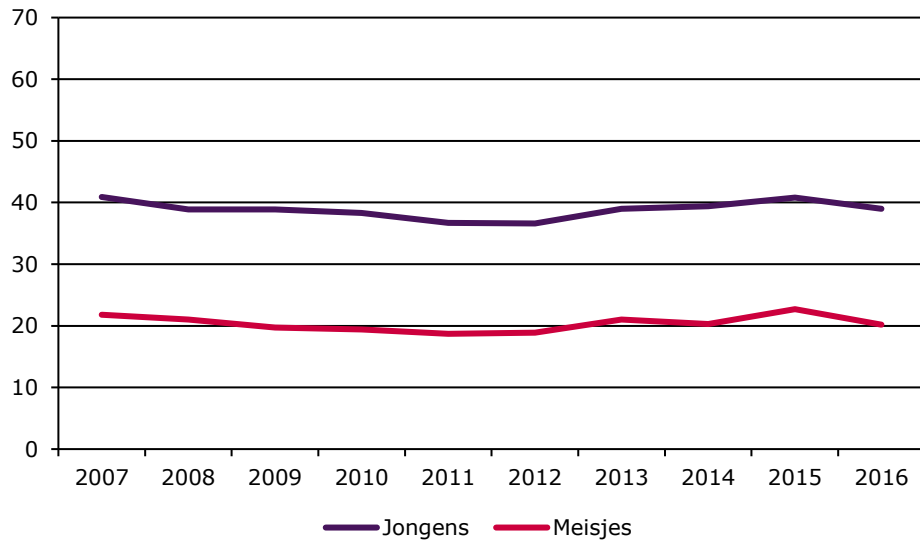
Bij de uitsplitsing van de recidive naar subgroepen is als eerste gekeken naar de verschillen tussen jongens en meisjes. In figuur 2 is de tweejarige algemene recidive weergegeven uitgesplitst naar sekse voor jeugdige daders. Door het kleine aantal meisjes onder de ex-JJI-pupillen was het nodig om voor het tonen van de ontwikkeling van de recidive onder meisjes bij de ex-JJI-pupillen cohorten samen te nemen. Dit hebben we gedaan door telkens drie cohorten samen te nemen; we spreken daarom van driejarige rollende cohorten.

Onder jeugdige daders zien we een zelfde ontwikkeling van de algemene recidive onder jongens en meisjes. Meisjes recidiveren minder maar de ontwikkeling verloopt hetzelfde onder jongens met een stijging vanaf het cohort 2011 tot en met het cohort 2015, waarna het cohort 2016 een lichte daling laat zien.

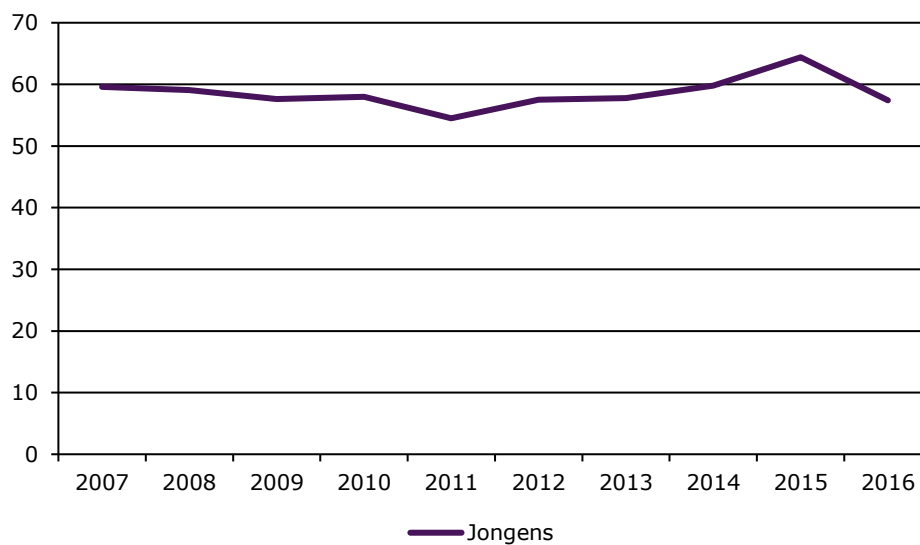
Onder de ex-JJI-pupillen is bij meisjes op basis van de rollende cohorten nog geen daling te zien bij het laatste cohort. Dat komt doordat het cohort 2016 nog niet apart bekeken kon worden vanwege de lage aantallen. Het is dus afwachten of de daling wel te zien zal zijn, wanneer latere cohorten bekeken kunnen worden.

⁵ De achterliggende cijfers van de in deze paragraaf getoonde figuren zijn te vinden in bijlage 3.

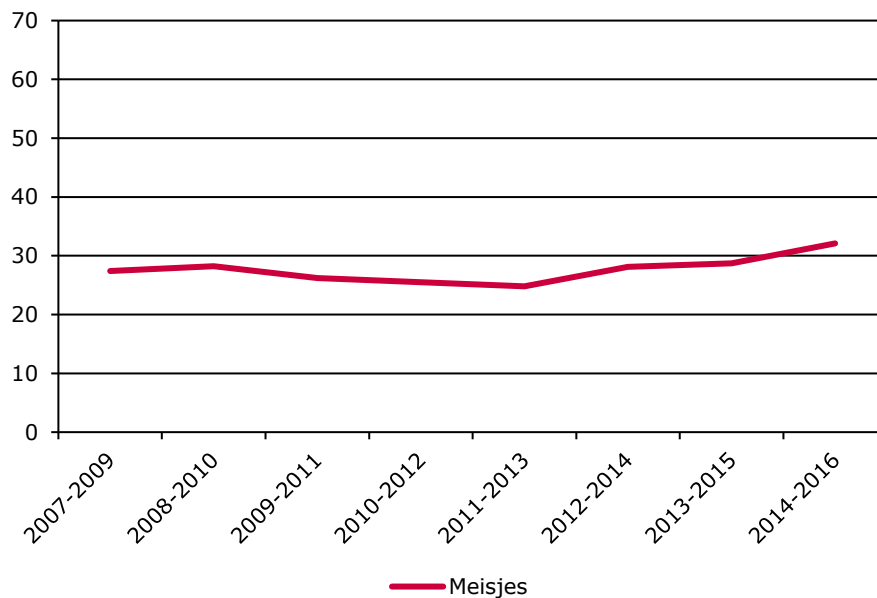
Figuur 2 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar geslacht

Figuur 3a Tweejarige algemene recidive onder mannelijke ex-JJI-pupillen

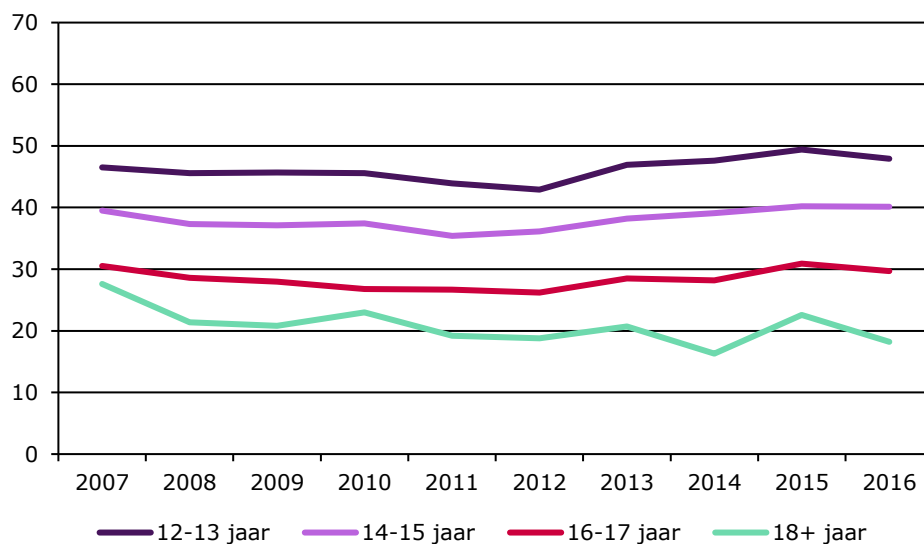
Figuur 3b Tweejarige recidive onder vrouwelijke ex-JJI-pupillen (rollende cohorten)

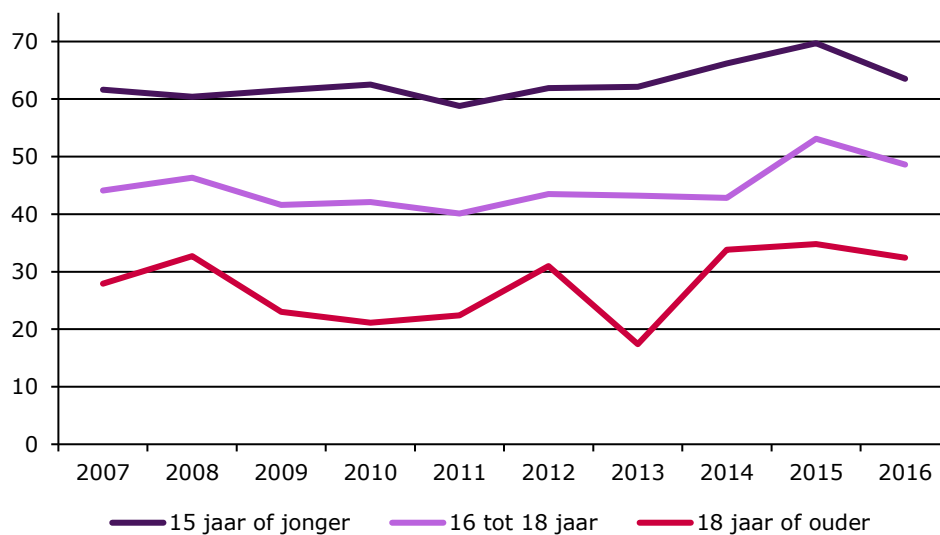
3.3.2 Recidive naar leeftijd bij de eerste strafzaak

In figuur 4 en 5 is de tweejarige algemene recidive uitgesplitst naar de leeftijd bij de eerste strafzaak voor jeugdige daders en ex-JJI-pupillen. Hierbij zien we geen grote verschillen tussen de onderscheiden leeftijdsgroepen bij zowel jeugdige daders als ex-JJI-pupillen. De ontwikkelingen onder de jongeren van 18 jaar en ouder verlopen wat schokkerig. Dit komt door het lage aantal jongeren in deze categorie.

Figuur 4 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar leeftijd eerste strafzaak

Figuur 5 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar leeftijd eerste strafzaak

3.3.3 Recidive naar strafrechtelijk verleden

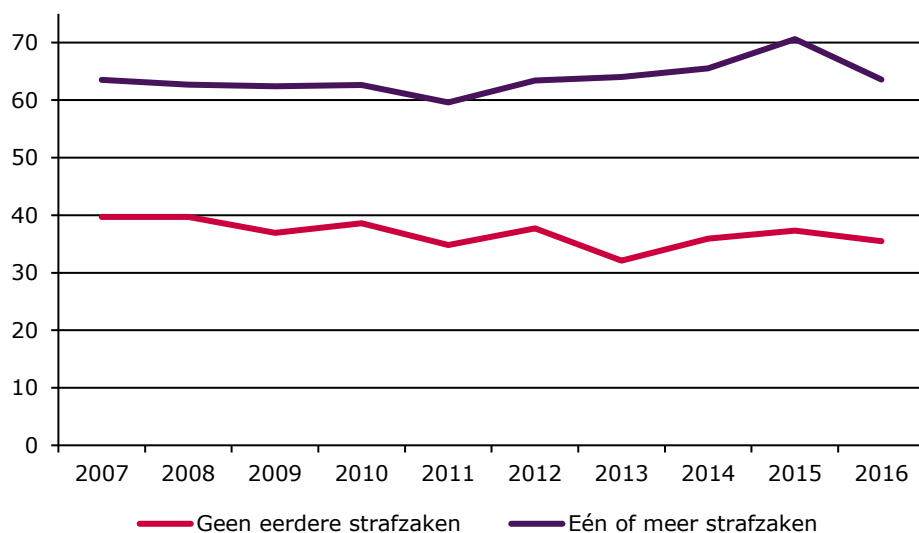
In figuur 6 en 7 is de tweejarige algemene recidive weergegeven uitgesplitst naar jongeren met en zonder eerdere strafzaken voor jeugdige daders en ex-JJI-pupillen. Voor jeugdige daders zien we dat *first offenders* duidelijk minder recidiveren dan jongeren die al eerder veroordeeld zijn. Verder valt op dat de stijging van de recidive met name onder de jongeren met een strafrechtelijk verleden optreedt en dat het cohort 2016 geen daling laat zien in tegenstelling tot wat we zagen bij de totale groep jeugdige daders.

Figuur 6 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar eerdere strafzaken

Onder ex-JJI-pupillen zien we dat de algemene recidive over de hele onderzochte periode een lichte daling laat zien onder de *first offenders*. Onder de ex-JJI-pupillen die wel eerder veroordeeld zijn geweest, ontwikkelt de recidive zich gelijk aan de totale trend onder de ex-JJI-pupillen: we zien een daling tot het cohort 2011 waarna de recidive stijgt tot en met het cohort 2015. De recidive onder het cohort 2016 is weer lager dan de recidive onder het cohort 2015.

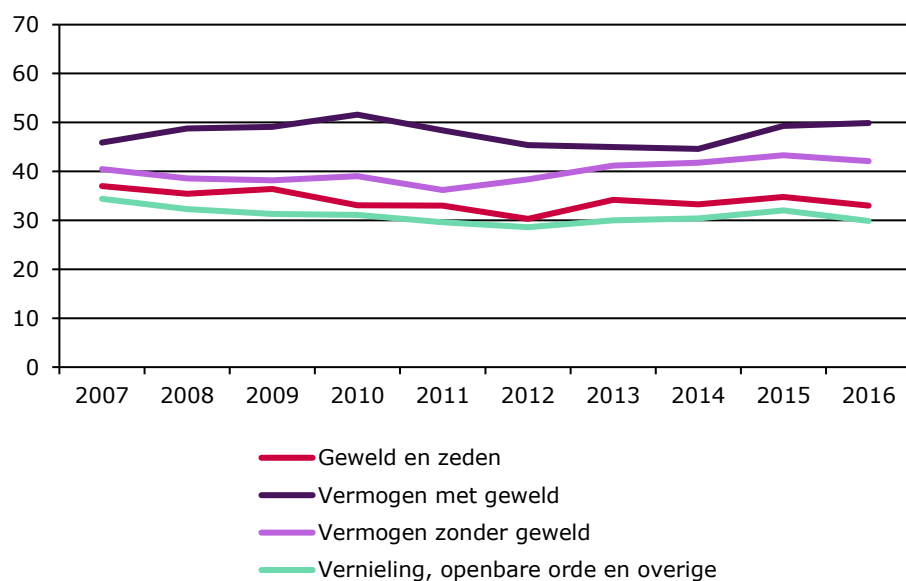
Figuur 7 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar eerdere strafzaken

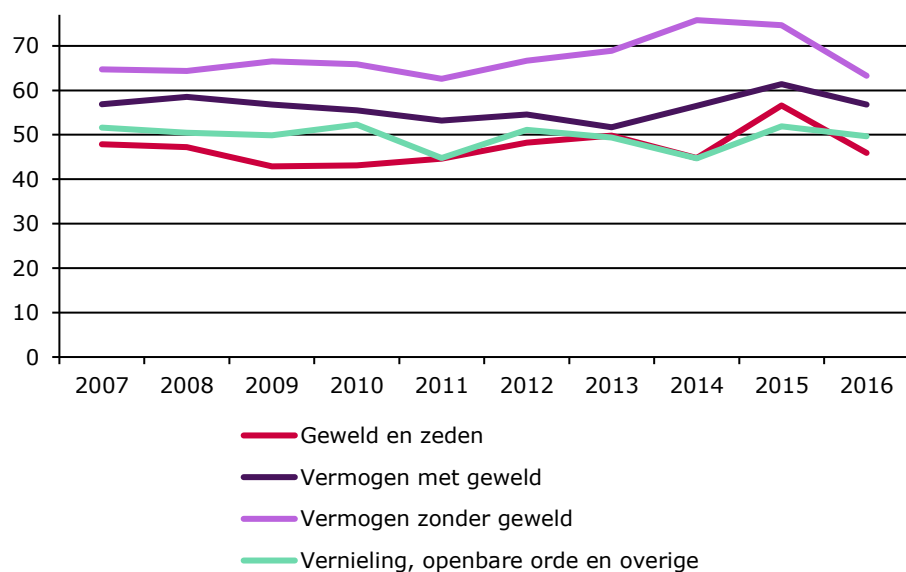
3.3.4 Recidive naar type delict

In figuur 8 en 9 is de tweejarige algemene recidive weergegeven uitgesplitst naar het type delict van de uitgangszaak voor jeugdige daders en ex-JJI-pupillen. We zien hierbij geen duidelijke verschillen in de ontwikkelingen uitgesplitst naar type delict.

Figuur 8 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar type delict

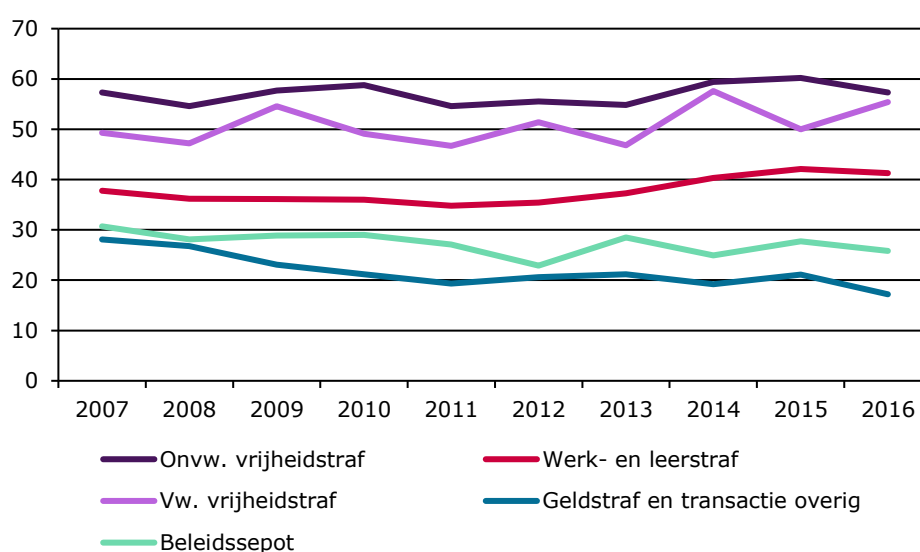
Figuur 9 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar type delict

3.3.5 Recidive naar afdoening en verblijfstitel

In figuur 10 is de tweejarige algemene recidive uitgesplitst naar afdoening voor jeugdige daders. Het valt op dat voor de relatief lichtere straffen, beleidssepots en geldstraffen en transacties, de recidive geen stijging laat zien vanaf het cohort 2011 maar ongeveer gelijk blijft vanaf dat cohort. De overige afdoeningen, de voorwaardelijke en onvoorwaardelijke vrijheidsstraf en de werk- en leerstraf, lijken meer de algemene ontwikkeling van de recidive onder jeugdige daders te volgen.

Figuur 10 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst per afdoening

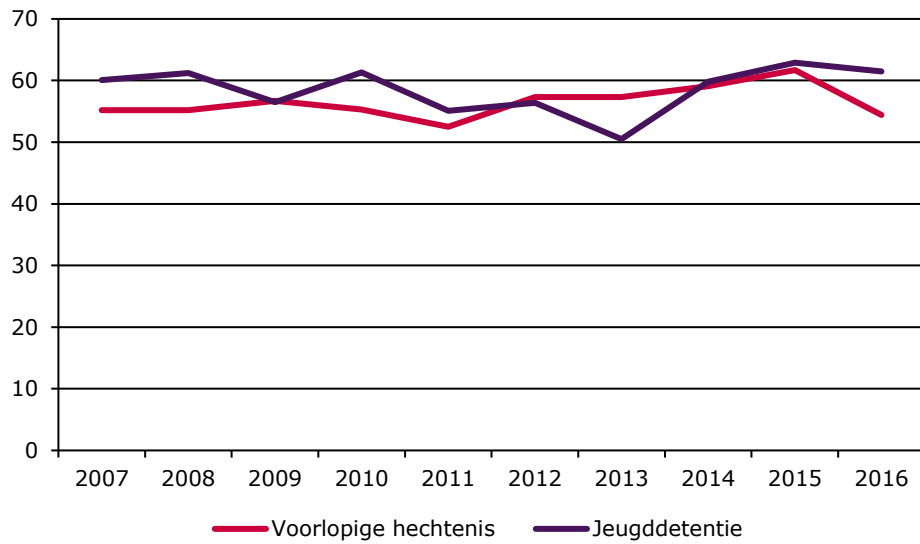

In figuur 11a is de tweejarige algemene recidive weergegeven uitgesplitst naar de strafrechtelijke titels voorlopige hechtenis en jeugddetentie voor ex-JJI-pupillen. In figuur 11b is de tweejarige algemene recidive weergegeven voor ex-JJI-pupillen met een PIJ-maatregel. Door de zeer kleine omvang van ex-JJI-pupillen met een PIJ-maatregel zijn voor deze groep, net als bij de uitsplitsing naar meisjes, driejarige rollende cohorten gebruikt.

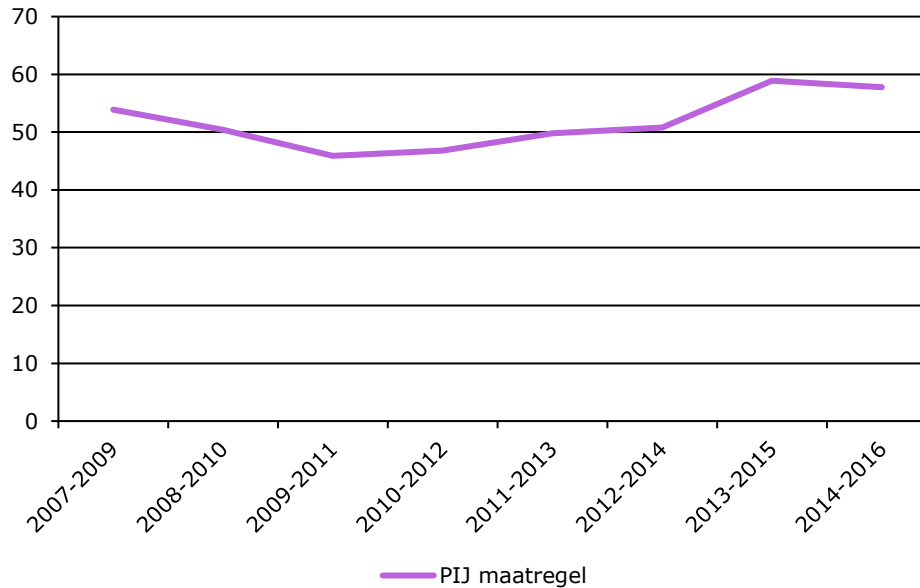
De recidive onder voorlopige gehechte jongeren laat net als de trend onder de hele groep een stijging zien vanaf cohort 2011 tot en met cohort 2015 en een daling vanaf cohort 2016. De stijging van de recidive onder jongeren met jeugddetentie begint later dan de stijging onder voorlopige gehechte jongeren, namelijk pas vanaf cohort 2013 in plaats van cohort 2012. Bij jongeren met een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf ligt de recidive van het laatste cohort, 2016, maar iets lager dan de recidive van deze groep onder het cohort 2015.

Onder de PIJ-ers lijkt de stijging van de recidive juist iets eerder te beginnen dan onder het cohort uit 2011. We zien namelijk een stijging van de recidive vanaf het cohort 2009-2011. De recidive onder het laatste cohort, 2014-2016, is iets lager dan de recidive onder het cohort daarvoor, 2013-2015. Aangezien we bij PIJ-ers gebruik hebben moeten maken van rollende cohorten, is het lastig de vergelijking te maken met de ontwikkeling van de recidive onder de hele groep ex-JJI-pupillen omdat de uitstroomcohorten niet precies gelijk zijn.

Figuur 11a Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen met voorlopige hechtenis en jeugddetentie

Figuur 11b Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen met PIJ maatregel (rollende cohorten)

4 Conclusie en discussie

Aanleiding voor dit onderzoek was dat na jaren van daling weer een stijging van recidive onder jeugdige daders en jongeren die vrijkwamen uit een JJI is waargenomen (Weijters et al., 2019). Deze constatering leidt tot de vraag hoe deze stijging te duiden is. Zijn er verklaringen te geven voor de stijging van de recidive? Om hier meer inzicht in te krijgen voert het WODC op aanvraag van het ministerie van Justitie en Veiligheid nader onderzoek uit naar deze stijging. Het onderzoek is opgedeeld in twee delen. In dit eerste deel van het onderzoek is nagegaan of de stijging in recidive onder jeugdigen die we waarnemen van het cohort 2011 tot en met het cohort 2015 zich voort zet voor het cohort 2016. Daarnaast is gekeken welke verschillen zijn waar te nemen in de recidivetrends tussen subgroepen binnen de groep jeugdige daders en ex-JJI-pupillen? Wat betreft subgroepen is gekeken naar een aantal statische kenmerken waarvan we weten dat ze samenhangen met recidive. Het gaat hierbij om demografische en strafrechtelijke kenmerken, zoals geslacht, leeftijd en delictverleden.

Het tweede deel van het onderzoek gaat verder in op de vraag naar mogelijke verklaringen van de waargenomen stijging van de recidive. In het vervolgonderzoek wordt zowel gekeken of verschillen in risico- en beschermende factoren onder jeugdige daders een rol spelen bij de verklaring van de waargenomen stijging. Verder wordt nagegaan of de waargenomen stijging onder alle groepen jongeren zich voordoet, waarbij speciale aandacht uitgaat naar mogelijke verschillen tussen kansarme jongeren en jongeren uit meer welvarende gezinnen. Uit eerder internationaal onderzoek blijkt namelijk dat de daling van jeugdcriminaliteit verschilt tussen deze groepen: onder kansarme jongeren wordt een minder sterke daling van de jeugdcriminaliteit gevonden dan onder meer geprivilegieerde jongeren. De vraag is of een dergelijk verschil zich ook voordoet bij recidive onder Nederlandse jeugdigen.

Voor het huidige onderzoek is gebruikgemaakt van gegevens uit de OBDJ, een database waarin landelijke gegevens over alle afdoeningen en veroordelingen in Nederland voor onderzoeksdoeleinden verzameld worden. In de OBDJ is de justitiële geschiedenis opgevraagd van alle jeugdige daders die in de periode 2007 tot en met 2016 veroordeeld zijn via het jeugdstrafrecht voor enig delict en van alle jongeren die in deze periode zijn vrijgekomen uit een Nederlandse JJI. Voor het berekenen van de recidive wordt aangesloten bij de door het WODC in kader van de recidive-monitor ontwikkelde standaardmethodiek (zie voor meer informatie, Wartna, Blom & Tollenaar, 2011)

4.1 Belangrijkste resultaten

In deze paragraaf worden de onderzoeksvragen beantwoord die in dit onderzoek centraal stonden. De onderzoeksvragen luiden:

- 1a- *Hoe heeft de recidiveprevalentie onder jeugdige daders veroordeeld na 2015 zich ontwikkeld?*
- 1b- *Hoe heeft de recidiveprevalentie onder ex-JJI-pupillen uitgestroomd na 2015 zich ontwikkeld?*
- 2- *Onder welke groepen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen is de stijging van de recidive onder de cohorten van 2012 tot en met 2015 terug te vinden?*

4.1.1 *Stijging recidive onder jeugdigen lijkt niet door te zetten*

Wat betreft de eerste onderzoeksvragen blijkt uit de resultaten van dit onderzoek dat de eerder waargenomen stijging van de algemene recidive tot en met de cohorten uit 2015 zich niet verder doorzet, maar daalt voor de ex-JJI-pupillen en stabiel blijft voor de jeugdige daders. De zeer ernstige recidive onder ex-JJI-pupillen stijgt tot het cohort 2015, maar voor het cohort 2016 onder de ex-JJI-pupillen ligt de zeer ernstige recidive ongeveer gelijk aan het niveau van het cohort vrijgekomen in 2015.

4.1.2 *Stijging recidive lijkt met name te spelen onder ernstigere groepen jeugdige daders*

Het antwoord op de tweede vraag is dat we in de onderscheiden subgroepen maar in beperkte mate verschillende ontwikkelingen in de recidive zien die afwijken van de ontwikkeling onder de totale groep jeugdige daders of ex-JJI-pupillen. Zo zien we een andere ontwikkeling bij *first offenders* dan onder jongeren met een delictverleden. Onder de *first offenders* is geen stijging van de recidive waar te nemen gedurende de onderzochte periode. Verder zien we onder de jeugdige daders dat jongeren aan wie een beleidssepot is opgelegd of die een geldstraf hebben gekregen geen stijging van de recidive. Deze beide bevindingen geven een indicatie dat de stijging van de recidive niet zozeer plaats vond onder de minder ernstige dadergroep maar juist onder de meer ernstige groepen daders.

4.2 **Tot slot**

Het voorkomen van recidive is een belangrijk speerpunt van het Nederlandse justitiële beleid. Nu na jaren van daling van de recidive een stijging zich voor lijkt te doen onder jeugdige daders, komt daarom logischerwijs de vraag op hoe deze stijging te duiden is. Uit dit onderzoek leren we echter dat het de vraag is hoe duurzaam de waargenomen stijging is. De stijging is in eerste instantie alleen waargenomen onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen in een relatief korte periode. De stijging vond plaats onder daders veroordeeld of vrijgekomen in de periode 2012 tot en met 2015. In dit onderzoek hebben we gezien dat in het volgende cohort, jongeren veroordeeld of vrijgekomen in 2016, deze stijging zich niet verder doorzet. Voor ex-JJI-pupillen zien we zelfs een lager recidivepercentage dan onder het voorgaande cohort. De vraag blijft daarom of we te maken hebben met een tijdelijke stijging van de recidive onder jeugdige daders of dat er sprake is van een meer structurele stijging van de recidive.

Wat we echter wel zien is dat de waargenomen stijging van de recidive niet gelijk is tussen verschillende groepen. In dit onderzoek vinden we indicaties dat de stijging van de recidive met name plaats vond onder meer ernstige groepen jeugdige daders; meer ernstig voor wat betreft delictverleden en de opgelegde straf. Dit roept de vraag in hoeverre de ontwikkeling van recidive gelijkelijk verdeeld is over verschillende groepen jongeren. In het huidige onderzoek is alleen nog gekeken naar meer statische demografische en strafrechtelijke kenmerken. Het is daarom interessant om te zien wat uit het geplande vervolgonderzoek zal blijken waarin we nagaan of ontwikkelingen in recidive zich gelijkelijk voordoen wanneer we onderscheid maken tussen sociale-economische kenmerken. Daarbij kijken we zowel naar de sociaaleconomische status van het huishouden waar een jongere toe behoort, als de sociaaleconomische status van de buurt waarin jongeren wonen.

Dit om na te gaan of de internationaal waargenomen bevinding dat de daling in criminaliteit onder jongeren niet gelijk is onder alle sociale groepen, de *unequal crime drop*, zich ook voordoet wat betreft recidive onder jongeren in Nederland.

Literatuur

- Bäckman, O., Estrada, F., Nilsson, A., & Shannon, D. (2014). The life course of young male and female offenders: Stability or change between different birth cohorts?. *British Journal of Criminology*, *54*(3), 393-410.
- Beerthuizen, M.G.C.J., & Laan, A.M. van der (2018). Sancties opgelegd aan jeugdigen. In A.M. Van der Laan & M.G.C.J. Beerthuizen (red.), *Monitor Jeugdcriminaliteit 2017: Ontwikkelingen in de geregistreerde jeugdcriminaliteit in de jaren 2000 tot 2017* (pp 69-85). Den Haag: WODC. Cahier 2018-1.
- Brooks, C.A. & Bailar, B.A. (1978). *An error profile: employment as measured by the current population study*. Washington D.C.: U.S. Department of commerce, U.S. Government Printing Office. Statistical policy working paper 3.
- Buuren, S. van, Boshuizen, C., & Knook, L. (1999). Multiple imputation of missing blood pressure covariates in survival analysis. *Statistics in Medicine*, *18*, 681-694.
- Choenni, R., van den Braak, S.W. & Platenburg, P.F.M. (2019). *Criminaliteit en Rechtshandhaving 2018. Ontwikkelingen en samenhangen*. Den Haag: WODC, Cahier 2019-16.
- Fernández-Molina, E., & Bartolomé Gutiérrez, R. (2020). Juvenile crime drop: What is happening with youth in Spain and why?. *European Journal of Criminology*, *17*(3): 306-331.
- Hunter, J. & Tseloni, A. (2016). Equity, justice and the crime drop: the case of burglary in England and Wales. *Crime Science*, *5*(3).
- Wartna, B.S.J., Blom, M., & Tollenaar, N. (2011). *De WODC-Recidivemonitor: 4e, herziene versie*. Den Haag: WODC. Memorandum 2011-3.
- Wartna, B.S.J., Tollenaar, N., & Bogaerts, S. (2009). Statrec: Inschatting van het recidiverisico van verdachten van een misdrijf. *Tijdschrift voor Criminologie*, *53*(3), 277-292.
- Weijters, G., Verweij, S., Tollenaar, N., & Hill, J.M. (2019). *Recidive onder justitiabelen in Nederland. Verslag over periode 2006-2018*. Den Haag: WODC, Cahier 2019-10.

Bijlage 1 Samenstelling begeleidingscommissie

Voorzitter

Prof. dr. Frank Weerman Hoogleraar Jeugdcriminologie, Erasmus
Universiteit/Senior Onderzoeker, NSCR

Leden

dr. Anne van Uden Docent Criminologie, Universiteit Leiden
(tot 1 september 2020)
Wetenschappelijk medewerker, WODC
(vanaf 1 september 2020)

dr. Germie van den Berg Senior medewerker inhoud en Leidinggevende
Vakgroep Passende hulp, NJI

drs. Ton Eijken Senior beleidsmedewerker, Ministerie van Justitie en
Veiligheid, Directie Sanctietoepassing en Jeugd

Bijlage 2 Aantallen jeugdige daders en ex-JJI-pupillen naar achtergrondkenmerken

Tabel B2.1 Aantallen jeugdige daders 2007-2016, naar achtergrondkenmerken

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geslacht	Jongens	20.509	19.987	17.486	14.917	13.431	12.553	9.039	7.967	7.553	7.585
	Meisjes	4.713	4.659	4.087	3.375	3.100	2.919	1.936	1.730	1.620	1.570
Leeftijd bij 1e zaak	12-13 jaar	5.153	5.107	4.467	3.741	3.289	3.161	2.248	1.920	1.642	1.440
	14-15 jaar	10.366	10.180	8.846	7.278	6.504	6.110	4.358	3.891	3.668	3.544
	16-17 jaar	9.025	8.706	7.679	6.755	6.202	5.686	3.940	3.481	3.399	3.523
	18 jaar en ouder	659	636	572	509	532	511	421	404	460	642
Type delict	Geweld en zeden	4.684	4.769	4.058	3.513	3.398	3.406	2.521	2.319	2.221	2.140
	Vermogen met geweld	1.089	889	780	814	894	1.024	865	668	609	505
	Vermogen zonder geweld	8.174	7.907	7.302	6.227	5.615	5.071	3.577	3.294	3.053	3.062
	Vernieling, openbare orde en overige	11.218	10.986	9.283	7.260	6.027	5.849	3.946	3.357	3.244	3.372
Delictverleden	Geen eerdere delicten	17.184	16.567	14.346	12.038	10.926	10.312	6.900	6.163	5.890	6.085
	Eerdere delicten	8.039	8.083	7.232	6.260	5.614	5.167	4.080	3.539	3.286	3.070
Verblijfstitel	Onvw. vrijheidsstraf	1.480	1.271	985	941	943	879	695	561	529	528
	Werk- en leerstraf	17.834	17.660	15.442	12.785	11.102	9.737	7.056	5.515	4.942	4.748
	Vw. vrijheidsstraf	404	337	238	167	137	117	111	85	92	74
	Geldstraf	2.726	2.546	2.341	2.166	1.971	1.280	873	710	649	830
	Beleidssepot	1.756	1.856	1.528	1.304	1.504	2.562	1.648	2.412	2.611	2.574

Tabel B2.2 Aantallen ex-JJI-pupillen 2007-2016, naar achtergrondkenmerken

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geslacht	Jongens	2.320	1.950	1.838	1.893	1.649	1.483	1.106	1.077	1.022	1.045
	Meisjes	203	172	147	124	99	71	64	57	50	49
Leeftijd bij 1e zaak	15 jaar of jonger	1.875	1.607	1.459	1.443	1.227	1.127	841	778	744	667
	16-17 jaar	587	458	462	494	462	384	280	285	239	319
	18 jaar of ouder	61	55	61	76	58	42	46	71	89	108
Type delict	Geweld en zeden	459	401	336	357	341	220	205	194	182	159
	Vermogen met geweld	680	602	590	685	648	634	460	469	431	428
	Vermogen zonder geweld	783	624	541	531	428	407	283	269	292	323
	Vernieling, openbare orde en overige	475	378	363	350	262	264	176	132	129	155
Delictverleden	Geen eerdere delicten	721	556	520	562	486	419	305	276	241	293
	Eerdere delicten	1.802	1.566	1.465	1.455	1.262	1.135	865	858	832	801
Verblijfstitel	Voorlopige hechtenis	1.740	1.471	1.381	1.393	1.239	1.111	791	773	708	801
	Jeugd detentie	640	430	445	462	386	346	291	229	232	230
	PIJ-maatregel	143	220	159	161	122	96	83	90	114	58

Bijlage 3 Tabellen met tweejarige recidivecijfers jeugdige daders en ex-JJI-pupillen

Tabel B3.1 Tweejarige algemene en zeer ernstige recidive onder jeugdige daders en ex-JJI-pupillen (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Algemene recidive jeugdige daders - feitelijk	37,4	35,5	35,2	34,8	33,3	33,3	35,8	35,9	37,5	35,8
Algemene recidive jeugdige daders - gecorrigeerd	36,6	35,3	35,3	34,6	33,4	33,2	34,2	34,6	36,3	35,7
Zeer ernstige recidive jeugdige daders - feitelijk	5,1	4,8	5,1	5,7	5,2	5,9	6,2	6,1	6,9	6,7
Zeer ernstige recidive jeugdige daders - gecorrigeerd	5,0	5,0	5,1	5,5	5,1	5,7	5,8	5,6	6,4	6,6
Algemene recidive ex-JJI-pupillen - feitelijk	58,7	56,7	56,7	55,9	52,7	56,5	55,7	58,3	63,2	56,1
Algemene recidive ex-JJI-pupillen - gecorrigeerd	56,9	56,0	56,2	56,3	53,0	54,9	55,2	57,7	61,1	56,6
Zeer ernstige recidive ex-JJI-pupillen - feitelijk	14,8	15,0	14,1	14,9	14,9	14,2	15,3	16,4	17,0	16,6
Zeer ernstige recidive ex-JJI-pupillen - gecorrigeerd	14,5	14,4	13,4	14,1	13,6	12,4	14,5	15,1	16,0	16,1

Tabel B3.2 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar geslacht (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Jongens	40,9	38,9	38,9	38,3	36,7	36,6	39,0	39,4	40,8	39,0
Meisjes	21,8	21,0	19,7	19,4	18,7	18,9	21,0	20,3	22,7	20,2

Tabel B3.3 Tweejarige algemene recidive onder mannelijke ex-JJI-pupillen (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Jongens	59,6	59,1	57,6	58,0	54,5	57,5	57,8	59,8	64,4	57,4

Tabel B3.4 Tweejarige recidive onder vrouwelijke ex-JJI-pupillen (rollende cohorten)

	2007- 2009	2008- 2010	2009- 2011	2010- 2012	2011- 2013	2012- 2014	2013- 2015	2014- 2016
Meisjes	27,4	28,2	26,2	25,5	24,8	28,1	28,7	32,1

Tabel B3.5 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar leeftijd eerste strafzaak (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
12-13 jaar	46,5	45,6	45,7	45,6	43,9	42,9	46,9	47,6	49,4	47,9
14-15 jaar	39,5	37,3	37,1	37,4	35,4	36,1	38,2	39,1	40,2	40,1
16-17 jaar	30,5	28,6	28,0	26,8	26,7	26,2	28,5	28,2	30,9	29,7
18+ jaar	27,6	21,4	20,8	23,0	19,2	18,8	20,7	16,3	22,6	18,2

Tabel B3.6 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar leeftijd eerste strafzaak (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
15 jaar of jonger	61,6	60,4	61,5	62,5	58,8	61,9	62,1	66,2	69,7	63,5
16-17 jaar	44,1	46,3	41,6	42,1	40,1	43,5	43,2	42,8	53,1	48,6
18 jaar of ouder	27,9	32,7	23,0	21,1	22,4	31,0	17,4	33,8	34,8	32,4

Tabel B3.7 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar eerdere strafzaken (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geen eerdere strafzaken	30,4	28,5	27,7	26,5	25,3	25,5	27,0	26,5	28,3	26,4
Eerdere strafzaken	52,2	49,9	50,2	50,8	48,9	48,9	50,8	52,3	54,1	54,4

Tabel B3.8 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar eerdere strafzaken (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geen eerdere strafzaken	39,7	39,7	36,9	38,6	34,8	37,7	32,1	35,9	37,3	35,5
Eerdere strafzaken	63,5	62,7	62,4	62,6	59,6	63,4	64,0	65,5	70,6	63,6

Tabel B3.9 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar type delict in de uitgangzaak (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geweld en zeden	37,0	35,4	36,4	33,1	33,0	30,3	34,2	33,3	34,8	33,0
Vermogen met geweld	45,9	48,8	49,1	51,6	48,4	45,4	45,0	44,6	49,3	49,9
Vermogen zonder geweld	40,5	38,6	38,2	39,0	36,2	38,4	41,2	41,8	43,3	42,1
Vernieling, openbare orde en overige	34,4	32,3	31,3	31,1	29,6	28,6	30,0	30,4	32,0	29,9

Tabel B3.10 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen uitgesplitst naar type delict (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geweld en zeden	47,9	47,2	42,9	43,1	44,6	48,2	49,8	44,8	56,6	45,9
Vermogen met geweld	56,9	58,5	56,8	55,5	53,2	54,6	51,7	56,5	61,4	56,8
Vermogen zonder geweld	64,7	64,4	66,5	65,9	62,6	66,7	68,9	75,8	74,7	63,3
Vernieling, openbare orde en overige	51,6	50,5	49,9	52,3	44,8	51,1	49,4	44,7	51,9	49,7

Tabel B3.11 Tweejarige algemene recidive onder jeugdige daders uitgesplitst naar afdoening

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Onvoorwaardelijke vrijheidsstraf	57,3	54,6	57,7	58,8	54,6	55,5	54,8	59,4	60,2	57,3
Voorwaardelijke vrijheidsstraf	49,3	47,2	54,6	49,1	46,7	51,4	46,8	57,6	50,0	55,4
Werk- en leerstraf	37,8	36,2	36,1	36,0	34,8	35,4	37,3	40,3	42,1	41,3
Geldstraf en transactie overig	28,1	26,8	23,1	21,2	19,3	20,6	21,2	19,2	21,1	17,2
Beleidssepot	30,7	28,1	28,9	29,0	27,1	22,9	28,5	24,9	27,7	25,8

Tabel B3.12 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen met voorlopige hechtenis en jeugddetentie (%)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Voorlopige hechtenis	55,2	55,2	56,7	55,3	52,5	57,3	57,3	59,1	61,7	54,4
Jeugddetentie	60,1	61,2	56,5	61,3	55,1	56,4	50,5	59,8	62,9	61,5

Tabel B3.13 Tweejarige algemene recidive onder ex-JJI-pupillen met PIJ maatregel (rollende cohorten)

	2007- 2009	2008- 2010	2009- 2011	2010- 2012	2011- 2013	2012- 2014	2013- 2015	2014- 2016
PIJ maatregel	53,9	50,4	45,9	46,8	49,8	50,8	58,9	57,8